

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Parcjalne zaburzenia rozwoju psychoruchowego (Konwersatorium), PG_00150655						
Kierunek studiów	Logopedia (P)						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2024 r.	Rok akademicki realizacji przedmiotu			2025/2026		
Poziom kształcenia	jednolite magisterskie	Grupa zajęć			Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów Grupa zajęć powiązanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym - profil praktyczny		
Forma studiów	stacjonarne	Sposób realizacji			na uczelni		
Rok studiów	2	Język wykładowy			polski		
Semestr studiów	4	Liczba punktów ECTS			1.0		
Profil kształcenia	praktyczny	Forma zaliczenia			zaliczenie		
Jednostka prowadząca	Wydział Nauk Społecznych						
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		dr hab. Katarzyna Kaczorowska-Bray				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu						
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	15.0	0.0	0.0	0.0	0.0	15
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	15		1.0		9.0	25
Cel przedmiotu	Celem zajęć jest omówienie parcjalnych zaburzeń rozwoju psychoruchowego jakie występują u dzieci, takich jak: ADHD, Specyficzne zaburzenia rozwoju mowy, Specyficzne zaburzenia uczenia się, Rozwojowe zaburzenia mowy i języka, Specyficzne zaburzenia rozwoju funkcji motorycznych (rozwojowe zaburzeniu koordynacji ruchowej), lateralizacja i inne.						

Efekty uczenia się przedmiotu	Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[LOGJ5_W12] Zna i rozumie w pogłębiony sposób biomedyczne podłoże rozwoju człowieka i jego umiejętności komunikacyjnych, a także ich zaburzeń, budowy i funkcji organizmu człowieka, istotnych z punktu widzenia logopedii oraz zmian zachodzących w mowie i języku wraz z wiekiem.	Student zna i rozumie w stopniu zaawansowanym zmiany zachodzące w języku oraz zaburzenia jego rozwoju wynikające z patomechanizmu parcjalnych zaburzeń rozwoju, możliwości ich diagnozowania oraz zasady terapii, Ma zaawansowaną wiedzę na temat biomedycznych podstaw rozwoju człowieka i jego umiejętności komunikacyjnych, budowy i funkcji organizmu człowieka, istotnych z punktu widzenia logopedii w zakresie etiologii, symptomatologii i patomechanizmu parcjalnych zaburzeń rozwoju w ciągu życia człowieka.	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[LOGJ5_W23] Zna i rozumie w pogłębionym stopniu teorie rozwoju człowieka, szczególnie jego umiejętności komunikacyjnych, w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, biomedycznym oraz psychologicznym i społecznym, jak i w kontekście jego podmiotowości w obszarze edukacyjnym, społecznym i kulturalnym, w tym psychologiczne podstawy nauczania języków obcych, wychowania, nauczania, modele uczenia się oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów oraz potrafi je krytycznie oceniać i twórczo z nich korzystać.	Student ma wiedzę w zakresie deficytów parcjalnych w tym psychologicznych podstaw nauczania języków obcych, wychowania, nauczania, modeli uczenia się oraz różnorodnych uwarunkowań parcjalnych zaburzeń rozwoju.	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[LOGJ5_U04] Potrafi samodzielnie zdiagnozować zaburzenia rozwoju mowy, problemy językowe, zaburzenia mowy, zaburzenia czytania i pisania oraz trudności w przyjmowaniu pokarmu, wskazać ich etiologię oraz zaprogramować działania profilaktyczne i terapię logopedyczną odpowiednio do danego zaburzenia, także w przypadku skomplikowanych zaburzeń medycznych, w tym neurologicznych.	Student potrafi dostrzec biomedyczne podłoże zaburzeń mowy i języka oraz wykorzystując terminologię medyczną na podstawie klasyfikacji ICD-11 i DSM-V, wyjaśnić złożone problemy logopedyczne.	[SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[LOGJ5_U06] Posiada pogłębione umiejętności w zakresie identyfikowania uwarunkowań biomedycznych i psychicznych problemów językowych oraz dysfagii u pacjenta, potrafi dokonać analizy i interpretacji informacji zebranych ze źródeł medycznych i psychologicznych oraz wykorzystując terminologię medyczną, wyjaśnić złożone problemy logopedyczne.	Student potrafi porozumiewać się, posługując się terminologią logopedyczną z przedstawicielami różnych nauk: lekarzami, psychologami, pedagogami, nauczycielami, w celu zapewnienia holistycznej opieki i terapii swoim pacjentom.	[SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[LOGJ5_W15] Zna na poziomie pogłębionym terminologię z zakresu nauk społecznych (pedagogiki, psychologii oraz pedagogiki specjalnej) i nauk medycznych istotnych dla kierunku logopedia. Rozumie jej pochodzenie oraz zna zasady stosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych.	Student ma wiedzę w zakresie psychologicznych podstaw rozwoju człowieka, klasycznych i współczesnych teorii dotyczących rozwoju człowieka i jego umiejętności komunikacyjnych, w tym dotyczących zmiany rozwojowych, parametrów rozwoju, etiologia zaburzeń rozwojowych, rodzajów zaburzeń rozwoju psychoruchowego (globalnych, fragmentarycznych, parcjalnych).	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny

	Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[LOGJ5_K06] Potrafi samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę i umiejętności z zakresu medycyny, nauk społecznych oraz dziedzin użytecznych dla logopedy.	Student zna zakres posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego w zakresie innych dziedzin istotnych dla nauczyciela-logopedy, konsultuje występujące trudności związane z przeprowadzaną terapią logopedyczną z lekarzem lub psychologiem, potrafi nawiązać kontakt z rodzicami dziecka będącego uczestnikiem terapii, potrafi wnikliwie określić priorytety służące realizacji terapii dziecka z parcjalnymi zaburzeniami rozwoju psychomotorycznego.	[SK4] test/egzamin - ustny lub pisemny

Treści przedmiotu	<p>1. Wprowadzenie</p> <ul style="list-style-type: none"> • Definicja rozwoju psychoruchowego • Rodzaje zmian rozwojowych • Procesy rozwoju (dojrzewanie vs. uczenie się) • Okres sensorywny i okres krytyczny • Parametry rozwoju (tempo, rytm, dynamika) • Etiologia zaburzeń rozwoju psychoruchowego • Rodzaje zaburzeń rozwoju psychoruchowego (globalne, fragmentaryczne, parcjalne) • Deficyty parcjalne - definicja <p>2. Attention Deficit Hyperactivity Disorder ADHD</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zaburzenia eksternalizacyjne vs. internalizacyjne • Definicja • Terminologia • Grupy objawów (zaburzenia uwagi, nadmierna impulsywność, nadruchliwość) • Kryteria diagnostyczne wg DSM-V i ICD-11 (Symptomatologia) • Podtypy ADHD • Najczęstsze problemy dziecka w szkole w aspekcie typu ADHD • Rozpowszechnienie • Etiologia • Zaburzenia współwystępujące • Diagnostyka różnicowa • Dynamika objawów (podział na wiek niemowlęcy i poniemowlęcy, wiek przedszkolny, klasa 1, klasa 2-3, liceum, dorosłość) <p>3. Specyficzne zaburzenia uczenia się</p> <ul style="list-style-type: none"> • Definicje (z podziałem na: z trudnościami w czytaniu, z trudnościami w ekspresji pisemnej, z trudnościami w matematyce) • Rozpowszechnienie • Etiologia • Polietiologia (globalne rozumienie dysleksji na podstawie klasycznego modelu zaburzeń rozwojowych) • Model postępowania diagnostycznego • Narzędzia diagnostyczne • Kryteria diagnostyczne wg DSM-V i ICD-11 (Symptomatologia) • Dynamika objawów (podział na wiek niemowlęcy i poniemowlęcy, wiek przedszkolny, klasa 1, klasa 2-3, liceum, dorosłość) • Zaburzenia współwystępujące <p>4. Rozwojowe zaburzenia mowy i języka</p> <ul style="list-style-type: none"> • Definicja • Kryteria diagnostyczne • Podtypy • Zmiany w obszarze nazewnictwa zaburzeń rozwoju psychicznego dokonywane w kolejnych edycjach międzynarodowych klasyfikacji medycznych DSM i ICD. • Narzędzia diagnostyczne <p>5. Specyficzne zaburzenia rozwoju mowy (Specific Language Impairment, SLI)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Definicja • Kryteria diagnostyczne • Rozpowszechnienie • Symptomatologia • Trajektoria objawów • Zaburzenia współwystępujące • Etiologia • Narzędzia diagnostyczne <p>6. Parcjalne zaburzenia ze sfery motoryki</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rozwojowe zaburzenie koordynacji ruchowej • Kryteria diagnostyczne • Rozpowszechnienie • Symptomatologia • Epidemiologia • Etiologia <p>7. Lateralizacja</p> <ul style="list-style-type: none"> • Definicja • Etapy rozwoju • Etiologia • Rozpowszechnienie • Symptomatologia • Rodzaje lateralizacji (jednorodna, niejednorodna) • Patomechanizm • Narzędzia diagnostyczne
-------------------	---

	8. Dostosowanie wymagań edukacyjnych dla ucznia, studia przypadków: ADHD, zaburzenia uczenia się, SLI, zaburzenia ruchowe.		
Wymagania wstępne i dodatkowe			
Sposoby i kryteria oceniania osiągniętych efektów uczenia się	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
	Test	51.0%	100.0%
Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur	<ul style="list-style-type: none"> Cierpiałkowska, L., i Sek., H. (2017). Psychologia kliniczna (red.). Warszawa: PWN. Panasiuk, J. (2016). Specyficzne zaburzenia rozwoju mowy w diagnozie i terapii logopedycznej. W: K. Kaczorowska-Bray i S. Milewski (red.) Wczesna interwencja logopedyczna (s. 211-240). Gdańsk: Harmonia Universalis. Borkowska, A.R., Robak, A. (2016). SLI a afazja/dysfazja rozwojowa i dziecięca afazja nabyta - ujęcie neuropsychologiczne. W: K. Kaczorowska-Bray i S. Milewski (red.) Wczesna interwencja logopedyczna (s. 247-259). Gdańsk: Harmonia Universalis. Reid, G. (2018). Dysleksja Podręcznik praktyka. Gdańsk: Harmonia. Pfiffner, L. J (2007). Wszystko o ADHD. Zysk i S-ka Światowa Organizacja Zdrowia, WHO (2009). Międzynarodowa Statystyczna Klasyfikacja Chorob i Problemów Zdrowotnych, ICD-10. Amerykańskie Towarzystwo Psychiatryczne, APA (2019). Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5. Wydanie 5. Wrocław Edra Urban & Partner. Krawczyk, P., Świecicki, Ł. (2020). ICD-11 vs. ICD-10 przegląd aktualizacji i nowości wprowadzonych w najnowszej wersji Międzynarodowej Klasyfikacji Chorob WHO. Psychiatria Polska, 54(1), 720, doi: 10.12740/PP/103876. Jastrzębowska, G. (2019). Zaburzenia neurorozwojowe. Zmiany w podejściu teoretycznym i diagnostycznym. Logopedia, 2746. 	
	Uzupełniająca lista lektur	<ul style="list-style-type: none"> Banaszkiewicz, A., Walencik-Topiiko (2017). Współpraca logopedy z rodzicami dzieci poddawanych terapii logopedycznej. W: K. Kaczorowska-Bray i S. Milewski (red.) Wczesna interwencja logopedyczna (s. 728-741). Gdańsk: Harmonia Universalis. Jażewska-Krasnodębska, E., Skalbani, B. (2017). Diagnoza i terapia w pracy logopedy i nauczyciela terapeuty. Konteksty teoretyczne i praktyka. Impuls. Szmalec, J., Binkuńska, E., Brzuzy, G., Wyszyński, D. (2021). Rozwojowe zaburzenia koordynacji ruchowej. Difin. Bogdanowicz, M., Adryjanek, A., Różyńska, M. (2007). Uczeń z dysleksją w domu. Poradnik nie tylko dla rodziców. Gdynia: Operon. Gąsowska, T., Pietrzak- Stępowaska, Z. (1994). Praca wyrównawcza z dziećmi mającymi trudności w czytaniu i pisaniu. Wydawnictwo Szkolne i Pedagogiczne. Spionek, H. (1965). Zaburzenia psychoruchowego rozwoju dziecka. Warszawa: PWN 	
	Adresy eZasobów	Adresy na platformie eNauczanie:	
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania			
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy		

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.